Dosar nr. 2-15993/25
nr. electronic: 2-25106546-12-2-28072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii
(dispozitiv)

01 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Judecător (unipersonal) Țurcanu Radu

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă, înaintată de reprezentantul reclamantului **********, avocat Dmitric Anatolie, către SC ”K1 Beton” privind încasarea prejudiciul material cauzat, și

în conformitate cu prevederile art. 276^2-276^4, 362 alin. (1) CPC al RM, judecătorul,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul reclamantului **********, avocat Dmitric Anatolie, către SC „K1 Beton” privind încasarea prejudiciul material cauzat, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părților şi participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Țurcanu Radu

Dosar nr. 2-15993/25
nr. electronic: 2-25106546-12-2-28072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 01 octombrie 2025.
Hotărârea integrală întocmită la 05.11.2025 în baza cererii de apel cu nr. de intrare 04/1-1.3-39354 din 17.10.2025 și parvenită la judecător la 22.10.25.

01 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Judecător (unipersonal) Țurcanu Radu

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă, înaintată de reprezentantul reclamantului **********, avocat Dmitric Anatolie, către SC ”K1 Beton” privind încasarea prejudiciul material cauzat, și

constată:

La 18.07.25 reclamantul **********, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către pîrîtul SC ”K1 Beton”, privind încasarea sumei de 31 490 lei cu titlu de cost a amestecului de beton procurat pentru obiectul Spălătoria auto “*****” amplasată pe adresa or. *****, șos. *****km *****, ca fiind produs care nu

corespunde cerințelor de calitate, taxa de stat în sumă de 1 309,56 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și 5 000 lei pentru cheltuieli de asistență juridică.

Cererea înaintată a fost repartizată, potrivit Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, la data 28.07.25 ora 10:11, judecătorului Radu Țurcanu, fizic dosarul fiind remis judecătorului la 29.07.25.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 25.02.2022 de către **********, în calitate de cumpărător a fost procurat de la „K1 Beton” SRL cantitatea de 4 m 3 de beton C16/20, în scopul utilizării acestuia în lucrările de construcție ale obiectului Spălătoria auto „*****”, situat în mun. *****, șos. *****, km *****.

Potrivit, facturii fiscale nr. *****, eliberată la data de 25.02.2022, cumpărătorul **********, a cumpărat de la„K1 Beton" SRL, amestec de beton C16/20 în valoare de 5 080 lei și servicii de transport rută, în valoare de 1 470 lei, iar în total suma de 6 550 lei.

Explică, că ulterior la 10.03.2022, în baza facturii nr.*****din 10.03.2022, pentru același obiect, cumpărătorul **********, a mai cumpărat de la „K1 Beton" SRL, amestec de beton C16/20 în valoare de 15 625,00 lei, servicii de transport în valoare de 2 940 lei, gel antiighet-10 în valoare de 1 875 lei, servicii pompă în valoare de 3 000 lei și servicii deplasare pompă în valoare de 1 500 lei, iar în total suma de 24 940 lei.

Susține că materialele de construcție au fost livrate și utilizate în beneficiul pârâtului, iar acesta a recunoscut atât primirea lor, cât și destinația pentru obiectul său de afacere.

Mai precizează că după ce a fost turnat amestecul de beton, la scurt timp (1-2 luni), au fost constatate indicii privind neconformitatea calității amestecului-manifestate prin fisuri, slăbirea structurii, iar acesta a început să se deterioreze, fiind constatat că nu corespunde cerințelor de calitate.

Comunică că, în urma constatărilor făcute de către reclamant, asupra faptului că amestecul de beton nu coincide cerințelor de calitate, a fost informată inclusiv administrația "K1 Beton" SRL, care menționat că se vor întreprinde acțiuni pentru a soluționa situația pe cale amiabilă și a nu admite degenerarea acesteia într-un conflict.

Mai mult ca atât, susține că, reieșind din situația creată și având în vedere consecințele nefavorabile care au survenit la caz, neconformitatea calității amestecului de beton și deteriorarea acestuia, pârâtul "K1 Beton" SRL, a acceptat să restituie costul amestecului de beton care a fost procurat la obiectul Spălătoria auto "*****" amplasată pe adresa or. *****, șos. *****km *****, iar despre acest fapt a fost informată inclusiv administrația "K1 Beton" SRL.

Precizează că, în urma acordului nemijlocit a pârâtului „K1Beton” de a soluționa pe cale amiabilă a conflictului apărut, însuși „K1 Beton” SRL a propus

ca la caz să fie atras un expert tehnic care să efectueze expertiza tehnică a amestecului de beton și să ofere concluziile respective.

La rândul său, acceptând propunerea a fost atras expertul tehnic dna Raisa Scamina care a expertizat amestecul de beton turnat la obiect și a întocmit Raportul de expertiză tehnică nr. 090/23 din 27.01.2023.

Explică că, potrivit, concluziei raportului de expertiză nr. 090/23 din 27.01.2023, se indică că: în cazul utilizării unui aditiv nerecomandat în beton, este posibilă exfolierea sau aderența necorespunzătoare a topping-ului de beton și a bazei de beton.

Astfel, utilizarea în amestecul de beton a aditivilor, legăturilor și agregatelor care nu sunt destinate aplicării ulterioare a unui strat de întărire cu topping de corundum, chiar și atunci când se respectă caracteristicile de bază, duce la exfolierea parțială a stratului de finisare cu topping (în beton au fost observate bețuri de argilă, ceea ce este de asemenea inacceptabil). În plus, la turnarea (fabricarea) unor astfel de podele, este necesară respectarea întregii succesiuni tehnologice a tuturor procedurilor și materialelor furnizate și recomandate de producătorul topping-ului.

Precizează că prin Raportul de expertiză indicat mai sus se constată cu certitudine faptul că amestecul de beton vândut și livrat de către “K1 Beton" SRL la obiect (spălătoria auto "*****" amplasată pe adresa or. *****, șos. *****km *****) nu corespunde cerințelor de calitate, fapt care a dus la exfolierea stratului de finisare cu topping. Mai mult, tot din textul Raportului de expertiză în amestecul de beton livrat de către "K1 Beton" SRL se constată prezența bețurilor de argilă, fapt care este absolut inadmisibil.

Menționează, că chiar dacă s-a scurs deja un termen destul de îndelungat pârâtul "K1 Beton" SRL evită în continuare soluționarea situației create cu restituirea costului amestecului de beton procurat, or identificarea altei opțiuni de soluționare.

Reclamantul susține că, la data de 10.09.2024, a expediat pârâtului „K1Beton” S.R.L. o somație prin care l-a informat despre faptul că amestecul de beton livrat la obiectul „*****” (or. *****, șos. *****km *****) nu corespunde cerințelor de calitate, conform raportului de expertiză efectuat, care a constatat exfolierea stratului de finisare cu topping.

Prin aceeași somație, reclamantul a solicitat restituirea sumei de 71 820 lei, reprezentând contravaloarea betonului neconform, în termen de 14 zile de la primire.

Documentul a fost recepționat de către pârât la data de 11.09.2024, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat.

Deși somația a fost primită, pârâtul nu a oferit niciun răspuns și nu a restituit suma solicitată. Reclamantul menționează că, întrucât nu dispune de probe scrise

privind întreaga sumă achitată, își formulează pretențiile în limita sumei de 31 490 lei.

Consideră că ignorarea somației de către pârât denotă refuzul de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, fapt ce justifică prezentarea prezentei acțiuni în instanță pentru recuperarea contravalorii produsului neconform.

Menționează că reclamantul a acționat cu bună-credință, oferind posibilitatea pârâtului de a soluționa litigiul pe cale amiabilă.

Susține că cererea înaintată este întemeiată, fiind susținută atât de probele materiale (facturi fiscale, raport de expertiză), cât și de conduita procesuală anterioară, caracterizată de respectarea principiului bunei-credințe. Înainte de formularea acțiunii, reclamantul a transmis pârâtului o somație scrisă, prin care a solicitat restituirea sumei, reprezentând contravaloarea amestecului de beton livrat și constatat ulterior ca neconform cerințelor de calitate. Cu toate acestea, pârâtul a omis să răspundă, ceea ce constituie un refuz tacit de executare a obligației legale.

Mai explică instanței de judecată că bunul care constituie obiectul contractului și anume amestecul de beton vândut și livrat de către "K1 Beton" SRL la obiect și anume spălătoria auto "*****" amplasată pe adresa or. *****, șos. *****km *****, a fost unul viciat, or acesta nu corespundea calității, fapt indicat și în somația expediată în adresa „K1Beton”, prin care se informează, că a fost întocmit un raport de expertiză prin care s-a constatat că amestecul de beton vândut și livrat de către ”K1 Beton” SRL la obiect (spălătoria auto "*****" amplasată pe adresa or. *****, șos. *****km *****) nu corespunde cerințelor de calitate, fapt care a dus la exfolierea stratului de finisare cu topping.

Reclamantul reține că deși somația a fost întocmită în conformitate cu prevederile legii și expediată la adresa pârâtului, fiind recepționată de către acesta la data de 11.09.2024, pârâtul nu a formulat nici o poziție, nu a justificat lipsa executării și nu a propus vre-o soluție alternativă, fapt ce denotă lipsă de cooperare și absența dorinței de a remedia pe cale amiabilă prejudiciul creat. Această pasivitate nu exonerează pârâtul de răspundere și nu afectează dreptul legal al reclamantului de a solicita restituirea sumei achitate pentru un produs defectuos, în baza principiilor răspunderii contractuale și a neexecutării obligației conform legii.

În legătură cu cele menționate mai sus, reclamantul își întemeiază prezenta cerere de chemare în judecată potrivit prevederilor prevăzute de art. art. art., art. 901, 906, 1108, 1115, 1117 din Cod Civil al RM; și 166-167 Cod Procedura Civilă al Republicii Moldova.

Astfel prin cererea de chemare în judecată reclamantul **********, solicită încasarea din contul pârâtului „K1 Beton” SRL în beneficiul reclamantului, a sumei de 31 490 lei cu titlu de cost a amestecului de beton procurat pentru obiectul Spălătoria auto “*****” amplasată pe adresa or. *****, șos. *****km ***** ca fiind produs care nu corespunde cerințelor de calitate, încasarea din contul

pârâtului „K1 Beton” SRL în favoarea reclamantului ********** a cheltuielilor de judecată din care: 5 000 lei pentru cheltuieli de asistență juridică, 1 309 lei, 56 bani pentru taxa de stat achitată de către reclamant la înaintarea acțiunii și suma de 200 lei cu titlu de taxa de timbru.

Prin încheierea judecătorului din 30 iulie 2025, în temeiul art. 276^2-276^3 CPC, s-a acceptat spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată sus menționată, și s-a acordat termen pârâtului pentru a asigura soluționarea obiectivă și justă a cererii cu valoare redusă, fiind explicat acestuia, inclusiv dreptul de a depune referință asupra cererii cu valoare redusă în termen de 30 de zile de la data recepționării copiei cererii cu anexe.

Totodată reieșind din materialele cauzei, după depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, pârâtului SC „K1 Beton”, de către instanță i-a fost expediate la adresa pârâtului copia cererii de chemare în judecată cu anexe, iar conform avizului de recepție din 06.08.2025, parvenit în adresa instanței de judecată, pârâtul SC „K1 Beton”, a recepționat încheierea instanței din 30.07.2025 și cererea de chemare în judecată cu anexe, fapt confirmat prin semnătura pârâtului pe avizul de recepție parvenit în adresa instanței (f.d.40).

Fiind înștiințată despre examinarea cauzei, pârâtul SC „K1 Beton”, la data de 11.08.2025 prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, pârâtul SC ”K1 Beton” a înaintat o cerere privind examinarea cauzei în procedură generală cu citarea părților pentru data, locul și ora ședinței, iar potrivit încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 26.08.2025, cererea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Ulterior la data de 15.09.2025 pârâtul SC „K1 Beton” prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

L caz, judecătorul reține că, părților le-au fost create în cadrul judecării cauzei civile, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, aspect ce se încadrează în asigurarea părților a dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6§1 CEDO, fapt ce acordă dreptul instanței de a judeca cauza în baza probelor și înscrisurilor anexate la dosar, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, în lipsa părților.

Analizând cererea înaintată, motivele de fapt și de drept expuse, studii materialele dosarului, judecătorul constată ccererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a

Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice.

Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Probele se apreciază în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, care statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanța și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Articolul 276^2 alin. (1) CPC statuează că, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Astfel, ținând cont de faptul că cerințele formulate de **********, nu depășesc 10 salarii medii pe economie (16 100 x 10 = 161 000 lei) prognozat la data sesizării instanței, litigiul se judecă potrivit procedurii în cazul cererilor cu valoare redusă, stabilită la capitolul XXI din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Din analiza materialelor cauzei, judecătorul reține că reclamantul **********, în calitate de cumpărător, a procurat de la S.R.L. „K1 Beton”, conform facturii fiscale nr. ***** din 25.02.2022, un amestec de beton marca C16/20, în valoare de 5 080 lei, precum și servicii de transport în valoare de 1 470 lei, achitând în total suma de 6 550 lei (f.d.15-16).

Ulterior, la 10.03.2022, în baza facturii fiscale nr. *****, emisă pentru același obiect, reclamantul a achiziționat de la același furnizor un nou lot de amestec de beton C16/20, în valoare de 15 625 lei, servicii de transport în sumă de 2 940 lei, gel antiîngheț-10 în valoare de 1 875 lei, servicii pompă în sumă de 3 000 lei și servicii de deplasare pompă în cuantum de 1 500 lei, achitând în total suma de 24 940 lei (f.d.17-18).

Potrivit celor expuse în cererea de chemare în judecată, reclamantul susține că betonul marca C16/20 a fost procurat pentru a fi utilizat la executarea lucrărilor de construcție a obiectului „Spălătorie *****”, amplasat în or. *****, șos. *****, km *****.

Reclamantul mai menționează că, la scurt timp după turnarea betonului (aproximativ 1-2 luni), au fost observate semne evidente de neconformitate a calității amestecului, manifestate prin fisuri, slăbirea structurii și deteriorarea

stratului de beton, fapt ce denotă necorespunderea materialului cerințelor de calitate.

La caz se constată că între reclamantul ********** și pârâta S.R.L. „K1 Beton” nu a fost încheiat un contract scris de vânzare-cumpărare.

Totuși, în conformitate cu art. 992 alin. (1) din Codul civil, prevede că contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Astfel, chiar în absența unui contract scris, raportul juridic dintre părți se consideră încheiat prin voința manifestată de ambele părți prin semnarea facturilor fiscale și acceptarea livrării betonului, conform principiilor generale ale dreptului civil.

În ceea ce privește forma contractului, art. 993 alin. (1) Cod civil, prevede libertatea alegerii contractantului, iar art. 995 alin. (1) stabilește că un contract este complex dacă cuprinde două sau mai multe elemente care corespund contractului numit și nenumit.

Prin urmare, chiar în lipsa unui contract formal, prin semnarea facturilor și livrarea produsului, părțile au încheiat un contract de vânzare-cumpărare valabil.

Reclamantul susține că betonul livrat nu corespunde cerințelor de calitate, motiv pentru care a cerut restituirea contravalorii acestuia.

Potrivit art. 906 alin. (1) din Codul civil, care prevede că dacă creditorul face debitorului o notificare referitoare la faptul neexecutării obligației sau la faptul că el prevede o asemenea neexecutare și notificarea este expediată ori făcută corect, atunci întîrzierea sau inexactitatea în procesul de transmitere a notificării sau faptul că ea nu a parvenit nu o împiedică să producă efecte.

În acest sens, reclamantul avea obligația de a examina produsul și de a notifica vânzătorul despre orice neconformitate într-un termen rezonabil.

La caz, art. 907 alin. (1) din Codul civil, prevede că, dacă, în cazul unei obligații de a livra bunuri, a executa lucrări sau a presta servicii, debitorul livrează bunuri, execută lucrări sau prestează servicii care nu sînt conforme cu condițiile obligației, creditorul nu poate invoca neconformitatea decît în cazul în care creditorul îl notifică pe debitor într-un termen rezonabil, specificând natura neconformității.

Judecătorul reține că, potrivit celor expuse în cererea de chemare în judecată, fără a fi anexate probe concludente și pertinente în susținerea afirmațiilor, în urma constatărilor făcute asupra faptului că amestecul de beton nu coincide cerințelor de calitate, reclamantul a informat inclusiv administrația "K1 Beton" SRL, care a menționat că se vor întreprinde acțiuni pentru a soluționa situația pe cale amiabilă și a nu admite degenerarea acesteia într-un conflict, însuși „K1 Beton” SRL a propus ca la caz să fie atras un expert tehnic care să efectueze expertiza tehnică a amestecului de beton și să ofere concluziile respective.

Astfel, în cazul de față, reclamantul nu a demonstrat că a respectat această obligație și nici că defectele betonului au fost imputabile vânzătorului.

La caz se constată că la locul obiectului, spălătoria auto „*****”, situat în mun. *****, șos. *****, km *****, la solicitarea S.R.L. „IUVENIS FOX”, și nu a reclamantului **********, a fost efectuat, raportul de expertiză tehnică nr. 090/23 din 27.01.2023, care a arătat că neconformitățile sunt legate de utilizarea unui material de finisare incompatibil și de neaplicarea corectă a procesului tehnologic de către reclamant.

Mai mult ca atât, din prevederile art. 907 alin. (3) din Codul civil, rezultă că vânzătorul nu este răspunzător pentru neconformitatea care rezultă din materialele sau instrucțiunile cumpărătorului ori din utilizarea necorespunzătoare a bunului.

Din conținutul art. 902 alin. (1) din Codul civil, rezultă că, partea care nu-și execută obligația sau o execută necorespunzător răspunde pentru prejudiciul cauzat celeilalte părți.

Astfel, pentru a angaja răspunderea contractuală, trebuie să existe un viciu al produsului dovedit, o legătură directă între defect și prejudiciu, precum și culpa pârâtului. Iar la caz, judecătorul nu a constatat un viciu al produsului care să poată fi atribuit pârâtului.

Judecătorul reține că, persoana care pretinde recunoașterea unui drept trebuie să dovedească împrejurările pe care își întemeiază pretențiile sale, iar reclamantul nu a adus dovezi concludente că defectele betonului sunt cauzate de un viciu al produsului livrat, mai degrabă decât de o utilizare necorespunzătoare sau de o alegere eronată a amestecului de beton.

La caz se constată că reclamantul în urma efectuării raportului de expertiza tehnică, a expediat pârâtului S.R.L. „K1 Beton” o somație prin care a reclamat neconformitatea betonului livrat la obiectul „*****”, or. *****, conform raportului de expertiză care a evidențiat exfolierea stratului de finisare. Prin aceeași somație, a solicitat restituirea sumei de 71 820 lei în termen de 14 zile. Somația a fost recepționat de pârât la 11.09.2024 (f.d. 37), însă acesta nu a reacționat și nu a formulat nicio poziție față de solicitările înaintate.

Judecătorul reține că, deși în somație s-a cerut restituirea sumei de 71 820 lei, în cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat 31 490 lei, invocând lipsa probelor privind achitarea integrală.

Prin urmare, la caz se reține că reclamantul își întemeiază pretențiile pe faptul că amestecul de beton livrat de către pârât ar fi fost neconform cerințelor de calitate, ceea ce ar fi determinat deteriorarea stratului de finisare al construcției, invocând în susținerea afirmațiilor sale Raportul de expertiză tehnică nr. 090/23 din 27.01.2023, întocmit de expertul tehnic Raisa Scamina.

La caz, judecătorul reține că, din raportul de expertiză tehnică rezultă că deteriorarea și exfolierea stratului de acoperire al pardoselilor au fost determinate

de utilizarea unui beton necorespunzător cerințelor tehnologice prevăzute pentru aplicarea materialului MasterTop 430.

Expertul a constatat că la fabricarea betonului s-a folosit aditivul CONFLUIMIX SP 611, nerecomandat de producătorul stratului de acoperire, precum și ciment de tip CEM-II, în locul celui recomandat CEM-I. Totodată, în compoziția betonului au fost identificate incluziuni de argilă, iar producătorul nu a prezentat declarațiile de conformitate și protocoalele de încercare a probelor.

Astfel, potrivit raportului utilizarea betonului cu aditivi, lianți și agenți de umplere care nu sunt destinați pentru aplicarea ulterioară a unui strat de consolidare cu acoperire corindonă, chiar și în cazul asigurării caracteristicilor de bază, a dus la exfolierea parțială a stratului de finisare al acoperirii.

Potrivit concluziei raportului de expertiză, expertul menționează că la producerea acestor pardoseli, trebuie să se respecte întregul lanț tehnologic al tuturor procedurilor și materialelor furnizate și recomandate de producătorul stratului superior.

Judecătorul reține că, potrivit Standardului moldovenesc SM EN 206:2013+A2:2021, aprobat de Institutul de Standardizare din Moldova (ISM)(f.d. 46-49), clasa betonului C16/20 are o utilizare limitată, fiind destinată exclusiv construcțiilor interioare sau elementelor care nu sunt supuse unor factori agresivi de mediu.(f.d. 46-49).

Or, pentru obiectul de tip spălătorie auto, unde structura betonului este supusă constant acțiunii apei, alternanței umiditate-uscare și contactului cu agenți chimici, standardele tehnice prevăd utilizarea betonului de clasă XC4 pentru medii cu alternanță de umiditate și uscare sau beton de clasă XF4 destinat pentru suprafețe expuse la cicluri repetate de îngheț-dezgheț și agenți de dezghețare.

Din aceste considerente, judecătorul reține că tipul de beton procurat, C16/20, nu corespunde destinației concrete a lucrărilor efectuate de reclamant, fiind de o rezistență inferioară și neadecvat mediului înconjurător specific obiectului „Spălătorie auto”.

Prin urmare, nu se poate reține culpa exclusivă a vânzătorului SRL „K1 Beton”, întrucât acesta a livrat exact produsul comandat de reclamant, conform specificațiilor înscrise pe facturile fiscale.

Totodată, reclamantul nu a făcut dovada faptului că ar fi solicitat un alt tip de beton, corespunzător condițiilor tehnice ale obiectului, și nici că ar fi informat furnizorul asupra destinației speciale a materialului comandat.

Or, din probele dosarului rezultă că reclamantul a fost beneficiarul direct al lucrărilor, iar alegerea tipului de beton utilizat îi aparținea în exclusivitate.

De asemenea, reclamantul nu a anexat la dosar un proiectul de execuție al obiectului „Spălătoria *****”, semnat de proiectant și care ar fi putut demonstra categoria de beton necesară pentru realizarea pardoselilor. Lipsa acestui document

esențial face imposibilă stabilirea corectă a corespondenței dintre materialul livrat și destinația construcției.

Judecătorul mai reține că, potrivit concluziei raportului de expertiză tehnică nr. 090/23 din 27.01.2023, deteriorarea stratului de acoperire s-a datorat utilizării unui beton necorespunzător cerințelor tehnologice pentru aplicarea materialului MasterTop 430, precum și faptului că s-au folosit aditivi nerecomandați (CONFLUIMIX SP 611) și ciment de tip CEM-II în loc de CEM-I, fără respectarea succesiunii tehnologice prevăzute de producătorul toppingului.

Cu toate acestea, expertul nu a stabilit în mod expres că neconformitatea betonului s-ar datora exclusiv producătorului „K1 Beton", ci a indicat că neconformitatea poate proveni și din nerespectarea lanțului tehnologic de către beneficiarul lucrărilor, în special la etapa aplicării stratului de finisare.

Prin urmare, judecătorul apreciază că raportul de expertiză nu oferă certitudine asupra vinovăției pârâtului, ci doar relevă existența unor neconformități tehnice determinate de factori multipli, inclusiv de natura lucrărilor executate și a materialelor suplimentare utilizate de beneficiar.

În cazul de speță instanța nu va putea reține pretinsul raport de expertiză anexat, deoarece acest a fost efectuat în afara procesului, fapt ce contravine et. 148-160 CPC, iar expertul nu a fost somat de către instanța sau de șeful instituției de expertiză (dacă expertul este numit de conducătorul acestei instituții) de răspunderea penală în cazul prezentării cu bună știință a unui raport de expertiză fals conform art. 153 alin (2) al CPC.

Totodată, conform art. 118 alin. (1) Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale.

Reclamantul nu a demonstrat prin probe concludente că defectele apărute se datorează în exclusivitate materialului livrat de pârât, și nu modului de punere în operă a betonului sau altor factori externi.

De asemenea, judecătorul reține că S.R.L. „K1 Beton" a anexat la dosar copia standardului SM EN 206:2013+A2:2021, prin care a demonstrat că betonul marca C16/20 este destinat lucrărilor cu încărcare statică redusă și neexpuse acțiunii directe a apei, înghețului sau substanțelor chimice.

Or, aceasta confirmă faptul că materialul livrat corespunde clasei solicitate și specificațiilor comerciale asumate de părți.

În lipsa unei comenzi scrise sau a unei documentații tehnice din care să rezulte că furnizorul a fost informat despre condițiile de exploatare ale betonului, nu poate fi reținută răspunderea contractuală a pârâtului pentru presupusa neconformitate.

În consecință, judecătorul conchide că reclamantul nu a dovedit îndeplinirea cumulativă a condițiilor răspunderii contractuale, și anume: existența unei obligații contractuale de a livra un anumit produs cu caracteristici determinate, neexecutarea

sau executarea necorespunzătoare a obligației, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre neexecutare și prejudiciu, culpa pârâtului.

Întrucât din probele administrate nu rezultă că pârâtul ar fi livrat un produs diferit de cel solicitat, iar neconformitatea invocată nu a fost dovedită ca fiind rezultatul unei fapte culpabile a acestuia, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru aceste motive, judecătorul va respinge integral cererea de chemare în judecată înaintată de ********** împotriva S.R.L. „K1 Beton", privind încasarea sumei de 31 490 lei cu titlu de contravaloare a amestecului de beton procurat pentru obiectul „Spălătoria auto *****", amplasată pe adresa or. *****, șos. *****km *****, ca fiind produs care nu corespunde cerințelor de calitate, precum și solicitările privind cheltuielile de judecată, taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică, ca fiind neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 276^2-276^4, 362 alin. (1) CPC al RM, judecătorul,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de reprezentantul reclamantului **********, avocat Dmitric Anatolie, către SC „K1 Beton" privind încasarea prejudiciul material cauzat, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Țurcanu Radu